

Török Gábor eleméz - Biciklicsel

2013 szeptember 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Olyan megoldást találtunk, amely kicselezi Orbán Viktort – jelentette ki Bajnai Gordon, miután közel tíz hónapos „el?választási” harc után megállapodtak Mesterházy Attilával abban, hogy a két párt nem állít közös miniszterelnök-jelöltet, külön listán indul, de felosztják egymás között az egyéni választókerületeket.

Csele?l beszélni akkor, amikor mindössze annyi történt, hogy a vitatkozó csapat hosszas szerencsétlenkedés után végre elindult kifelé a játékoskijárón, jelent?s túlzásnak t?nik, de az kétségtelen, hogy mátol új helyzet van: Bajnai és Mesterházy egymással is versengve próbálják meg közösen legy?zni Orbán Viktort.

Bár a hosszú tárgyalási-el?választási folyamat a mai megállapodás után sem nevezhet? az ellenzék sikerének, és [biztosan nem tekinthet?](#) momentumnak vagy ugródeszkának, az el?zményekhez és az elmúlt napok várakozásaihoz képest a váratlanul gyors megállapodás mégis el?relépésnek számít. A baloldali ellenzék ezzel teljesítette a 2014-es választás minimális feltételét, azaz a gy?zelmi esélyek sine qua non-ját. Nem vitás, ha nem állapodtak volna meg a koordinált indulásban (azaz abban, hogy mind a 106 egyéni választókerületben csak egy jelöltjük lesz), a Fidesz már most szervezhetné a választás utáni gy?zelmi bulit. Ugyanakkor ez a megállapodás számos kérd?jelet felvet és potenciális buktatót tartalmaz, s bárki bármit is mond most magabiztosan ezzel kapcsolatban, jelent?s részben a felek *jöv?beli* viselkedésén múlik, hogy mennyire lehet sikeres-kudarcos. Mi az, amit jelenleg is tudunk, vagy legalább tudni vélünk?

1. Pontosan ilyen még nem láttunk korábban Magyarországon, de azért hasonlóra volt már példa. 1998-ban a választókerületek egy részében a Fidesz és az MDF ezzel kísérletezett (az MDF akkor csak a közös jelöltállításnak köszönhet?en kapott mandátumokat, listán ugyanis elvérzett), 1998 után pedig az MSZP és az SZDSZ lényegében mindig ezt játszotta – azzal a nem elhanyagolható különbséggel, hogy nekik elég volt a második fordulóra létrehozni a konstrukciót.

2. A koordinált indulás el?nyei és hátrányai régóta [ismertek](#), szerintem a legfontosabb megállapítás az, hogy míg a választók szintjén akár eredményesebb is lehet, mint a közös listás megoldás (ha jól csinálják, külön kampányolva nagyobb választókat nyújthatnak, több választót szólíthatnak meg), a pártok szintjén néhány id?zített bombával számolni kell. Miután a két külön induló lista egymással is versenyez, nem tudni, hogy lesz-e elég önmérséklet, bölcsesség a felekben, hogy egy adott ponton ne támadjanak a másokra. Minél kevesebb esély mutatkozna a végs? (közös) gy?zelemre, a csábítás egyre er?sebb lenne, hogy a másiktól raboljanak. Ha pedig az Együtt és a PM tényleg közös listát állít, és esetleg az a látszat alakul ki, hogy veszélybe kerülhet a tíz százalékos küszöb átlépése, mindkét fél számára racionális lépés lehet a partner megtámadása. Ez persze már a B-tervek világa: Bajnaiék az utolsó szalmaszálba kapaszkodva, Mesterházyék pedig a minél kisebb ellenzéki szavazatvesztés miatt vehetik egy ilyen esetben célba a másik szavazótáborát.

3. Azzal, hogy a felek már most rögzítették, ha gy?znek, a listás eredmények alapján „választanak” miniszterelnököt, egy fontos potenciális vitaforrást kétségtelenül megszüntettek, eldöntését automatizmusá tették.

Ma egyértelműen úgy tűnik, hogy ezzel Mesterházy nyert, hiszen Bajnai Gordon kvázi lemondott a miniszterelnökségről: a felmérések szerint ugyanis a szocialisták lényegesen jobban állnak baloldali riválisuknál. Ugyanakkor úgy képelem, hogy a miniszterelnök-jelöltséget eddig erősen ambicionáló Bajnai azért ment bele ebbe, mert hisz abban, hogy pártja a következő nyolc hónapban megközelítheti az MSZP támogatottságát. Most itt nem az a fontos, hogy ezt jól gondolja-e (szerintem nem, de persze ki tudja), hanem az, hogy mi lehet a fejében, mire készül. Ha ugyanis tényleg így van, akkor Bajnaiék egy erősen versengő stratégiával jönnek majd elő, amit pedig nem nagyon lehet másképp elképzelni, mint az MSZP legalább indirekt támadásával (ki akarja jobban a kormányváltást, ki a felkészültebb, hitelesebb stb.). Ez egyértelműen azt jelenti, hogy eleve észszerűnek látszik a felek közötti éles verseny, ami persze elméletileg lehet win-win is, de nem kell hozzá sok fantázia, hogy elképzeljük, a pártok ismert megmondóemberei miképpen tudnának eszkalálni egy olyan vitát, amely már nem a Fidesz legyőzéséről, hanem egymás szapulásáról szól. Márpedig ha ebbe az irányba fordul az ellenzéki kampány, akkor közös győzelmi esélyekről beszélni sem érdemes.

4. A megállapodás legnagyobb értéke és egyben legsebezhetőbb pontja a közös egyéni indulás. A 75-31-es megállapodás mindkét fél számára jó alumnak tűnik, Bajnaiék tényleg nem csupán nyerhetetlen [körzeteket kaptak](#). A lényegi probléma itt a közös kampányolás, ami akár konfliktusok sokaságát is eredményezheti. Miután nincs közös lista, a jelöltek neve mögött a szavazólapon csak az egyik párt neve szerepel majd, s erősen kérdéses, hogy a másik jelöltjéért mekkora áldozatot hoznak helyben a pártok. Az is kérdéses, hogy az Együtt-PM mennyit veszít azzal, hogy az ország többségében csak listán szerepel a neve: a korábbi tapasztalatok alapján a szavazók nem nagyon szeretik egyéniben és listán megosztani a voksukat. Ugyanakkor ez is alapvetően a következő időszak feladata: ha a kampányban el tudják (és el is akarják) magyarázni a szavazóknak a konstrukciót, akkor kezelhető a probléma.

5. Izgalmas kérdés lehet a Fidesz reakciója. A kormánypárt eddig egyértelműen Bajnait támadta, most az új helyzetben el kell döntenie, hogy továbbra is szélárnyékban tartja-e Mesterházyt, aki így most már a volt miniszterelnöknél egyértelműen esélyesebb kihívónak tekinthető, illetve hogyan viszonyul ehhez a páros felálláshoz. A Fidesz számára életveszélyes lenne már most lottóötöst látni ebben a konstrukcióban, én ugyanis arra számítok, hogy a következő hónapokban valamelyest erősödik majd az állandó belső viták miatt mostanra a gödör aljára került ellenzék: ami a korábbi helyzethez és a várakozásokhoz képest hatással lehet a kormányzati oldal hangulatára, helyzetérzékelésére is. A mai megállapodás után valószínű, hogy 2014 nem ismétli meg 2010 tétnélküliségét, s ha a kormányoldal ezt nem veszi figyelembe, akár a 2002-es helyzethez hasonló meglepetésben is része lehet. Ha ma lennének a választások, a Fidesz természetesen biztosan, talán kétharmadnál is nagyobb arányban győzne. Főlénye a másik két párttal szemben jelentős (Mediánnál 30:19, Ipsosnál 26:19, Tárinkinál 26:15, Nézőpontnál 32:19), ugyanakkor a választás nem ma van, s ezek nem akkora – bár egyértelmű – különbségek, amelyek egy kampányban – ha úgy alakul – ne lennének ledolgozhatatlanok. A lényeg azonban itt van: ha úgy alakul. Olyasmiről beszélünk ugyanis, amelyről semmi tudásunk nincs, nem lehet: a valódi kampány – és nem az eddig látott aszimmetrikus - most indul, s minden bizonnyal a kampányban történetek jelentős magyarázó erővel bírnak majd akkor, amikor utólag az eredményeket elemezzük. Szóval érdemes lesz figyelni..

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - a Flag Polgári Magazin partnere

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

